

пепъ? ако такъози множество божества, на които жертвенициѣтъ пълнѣтъ земята, не сж друго освѣтъ демони или нечисти духове които искатъ да ги отвѣржатъ отъ истина а вѣра? Его истинната, Иона мой.

— Що думашъ? какъ да го повѣрвамы? и ако го повѣрвамы, тѣзи вѣра не е ли безмѣрно меланхолическа? отговори Неаполитанката, и какъ? този прекрасенъ мѣръ само отъ челоуѣцы ли са населява? Трѣба ли горѣтъ да изгубѣтъ своитѣ Вѣды и рѣкитѣ своитѣ Русалки? прекрасната и сладострастна наша религія, която осветява най смиренното цвѣтъе, която и на най тихия вѣтѣръ излива небесно дыханіе; го твое мнѣніе не е слѣдователно истинно туй сичко и заради туй преобърташъ сичката земя на купъ отъ прахъ и пепель. Не, Апикиде, ако има нѣщо да свѣти въ сърцето ни, то е тѣзи вѣра която населява свѣта съ воинство отъ богове.

Иона отговори какъто трѣбаше да са отговори сѣкій другій който вѣрва въ баснословната поезія. Отъ туй можешъ да си въобразишъ каква тежка борба трѣбаше да истѣрпи Христіанството гонено отъ езичнициѣтъ одушевеваны сѣбоги отъ пріятнитѣ суевѣрія на религіята имъ; най малкото обстоятелство на домашния имъ животъ, са вържеше о тѣзи суевѣрія които са плетяхъ о живота на езичнициѣтъ като къпцината о лозата. Въ сѣко обстоятелство прибѣгвахъ до единъ отъ боговетѣ си, сѣка чаша на Бакха бѣше въ честь на нѣкое божество, и самыѣ цвѣтъя които оплетены въ вѣнцы украсявахъ краищата на домоветѣ, бѣхъ посветены на нѣкое божество, и и самыѣ праотцы на сѣка челядь са боготворяхъ и називаемыѣ Лариты или домашны богове бѣхъ покрователи на огнищата и на домоветѣ.

— Но тѣзи суевѣрія вѣдяхъ повече ужасъ отъ колкото презрѣніе на шрвѣтъ Христіяны. Тѣ не разсѣждахъ чрезъ догмыѣтъ на скептическата философія на езичнициѣтъ, че многобожіето е измышленіе на свещенициѣтъ, нито основаны на сумантелността на преданіята, вѣрвахъ като простолудіето че боговетѣ сж были въ старо време смъртны като тѣхъ; напротивъ тѣ мысляхъ че божествата на Гръція и на Италія происхождахъ отъ чудовищнитѣ демони на Индія и на Истокъ и че езическыѣ богове сж были злотворны духове и поради туй тѣ са ужасавахъ като вѣрвахъ че Зевсъ или Марсъ бѣхъ жертвеницы на Сатана или на Молоха (а).

(а) Спазва са въ Помпея единъ нехудожествененъ Ескизъ който представя страшния богъ Плутона съ образъ който днесъ приписва